

[Kaj Andresen.]

foreliggende forslag — om ændring af fradragsreglerne for rentemodtagere —, bortset naturligvis fra, om man vil antyde, at det har noget at gøre med det forestående valg. Det kan jo ikke være den øjeblikkelige beskæftigelsessituation, der har inspireret den højtærede minister til en lovgivning, der fastholder de 65-årige i erhvervslivet, som det hedder i bemærkningerne til forslaget. Nogen godtgørelse for, hvad rentemodtagerne mister gennem ophævelsen af tilskudsordningerne, er der heller ikke tale om, idet forslaget jo kun kommer til at få virkninger for den del af rentemodtagerne, der har ekstraindkomst, og en meget stor part af rentemodtagerne vil ingen fordel få af det foreliggende forslag.

Det er så meget mere mærkeligt, at dette forslag er fremsat, som det beskæftiger sig med det område, folkeforsikringskommissionen i øjeblikket behandler. Jeg er ganske vist ikke selv medlem af folkeforsikringskommissionen, men jeg vil finde det forståeligt, om kommissionens medlemmer føler sig brøstholdne over den fremgangsmåde, den højtærede minister her følger. Der sidder en kommission, en kommission under socialministeriet, der har fået til opgave at undersøge hele dette område, virkningerne af de nuværende regler for aldersrentens udbetaling, og eventuelt at udarbejde forslag til nye veje. Kommissionen må jo derunder også netop have beskæftiget sig med fradragsreglerne og deres virkninger foruden adskilligt andet, og så midt under arbejdet fremsætter den højtærede socialminister pludselig et forslag her i rigsdagen om ændringer i fradragsreglerne. Såvidt jeg har forstået — og er det galt, kan den højtærede minister jo rette mig —, er det sket, uden at man har spurgt kommissionen om dens syn på hele dette problem. Jeg synes ikke, det er en fair behandling af de kommissionsmedlemmer, der nu gennem en årrække og gennem et stort arbejde har søgt at nå frem til et endeligt resultat. Det er tidligere kritiseret, såvidt jeg husker også af den højtærede minister, at andre har rejst de principielle spørgsmål, som folkeforsikringskommissionen arbejder med, i form af forslag i dette høje ting, inden kommissionen har gjort sit arbejde færdigt. Skal et kommissionsarbejde have nogen værdi og nogen betydning, burde ministeren ikke bryde det

parlamentariske princip, der siger, at et kommissionsarbejde må tilendebringes, inden forslaget fremsættes.

Der er jo adskillige af de områder, der behandles i folkeforsikringskommissionen, hvor også mit parti har ønsket om ændringer og forbedringer, også hvad angår det spørgsmål, der behandles i det foreliggende forslag. Vi er vel vidende om, at de gældende fradragsregler på forskellige områder virker uheldigt. Vi har også den opfattelse, at den nuværende zoneinddeling med opretholdelse af forskellige satser for hovedstadsområdet, købstæderne og landdistrikterne virker meget uheldigt og medfører opretholdelse af en økonomisk forskelsbehandling af rentemodtagerne, alt efter om de bor i det ene eller det andet af disse områder. På dette område har vi også ønske om ændring, og endelig naturligvis om en ændring af hele fremgangsmåden i for sorgen for de gamle, om en overgang fra den nuværende meget komplicerede ordning til en mere rationel ordning, således som vi har foreslået i den skitse til en folkepensionsordning, som mit parti har fremlagt i folkeforsikringskommissionen. Dette forslags hovedregler vil jo betyde, at man ved en øjeblikkelig forbedring af forholdene for rentemodtagerne ville kunne påbegynde en udvikling henimod en almindelig folkepensionering, hvorved alle gamle i samfundet ved en bestemt tilgangsalder får den samme pension uden hensyn til bopæl, indkomst, og hvad der nu i øjeblikket tages hensyn til. Derved forsvinder i hvert fald også ulemperne ved de fradragsregler, der eksisterer i øjeblikket; derved forsvinder ulemperne ved en zoneinddeling o. s. v. Det er også vor opfattelse, at gennemførelsen af vort forslag til en folkepensionering vil fremme lysten til opsparing og fremme lysten til at blive i erhvervslivet, netop det formål, som den højtærede minister har ønsket fremmet gennem det foreliggende forslag.

Men alle disse problemer har vi ment det rimeligt at lade ligge, til folkeforsikringskommissionen har gjort sit arbejde færdigt, og så til den tid få et forslag frem til behandling her på rigsdagen. Foretrækker den højtærede minister imidlertid, at de enkelte partier, der er repræsenteret i kommissionen, skal plukke de blomster, der vokser op under kommissionsarbejdet, så kan jeg sige, at det skal ikke mangle på initiativ